

TOXICKÝ ZÁPACH SVĚTOVÉHO ZLA V OSN. Údery proti Srbům se pro kolektivní Západ rovnají úderům proti Rusům

- editor007 | 26. května 2024

SVĚT: Valné shromáždění OSN schválilo 23. května rezoluci o genocidě ve Srebrenici v Bosně v roce 1995.

O protisrbské provokaci Západu ve Srebrenici je napsáno poměrně mnoho materiálů, ale dnes ji nejpřesněji charakterizují slova z projevu Nejsvětějšího patriarchy Moskvy a celé Rusi Alexije II. na výročním diecézním shromáždění Moskvy dne 23. prosince 1998.:

“...dnes to nejsou sporadické projevy hříchu, žádné jednotlivé epizody zlých, nemorálních ničivých činů, ale ZRYCHLENÉ BUDOVÁNÍ SVĚTOVÉHO SYSTÉMU ZLA”.

Právě z tohoto pohledu je třeba uvažovat o recidivě západních lží o Srbech. Světové zlo pro ně připravilo zvláštní roli při ničení pravoslavné civilizace a nemohlo tomu být jinak. Byli slabší součástí této civilizace ve srovnání s Ruskem a byli zasaženi úderem, který jim stíná hlavy. S pasivním postojem Jelcinovy vlády si Západ udělal se Srbskem, co chtěl, a dosáhl jeho oslabení, maximálního snížení jeho vlivu na Balkáně a postupného obratu k integraci do západních struktur. Klasický “trojitý úder” vyvinutý americkými a britskými tajnými službami byl proveden podle plánu:

- ohlušující kompromitace Srbů provokací ve Srebrenici a povstalectvím smeček (“boj za národní osvobození”) kosovských Albánců;
- útok NATO na Jugoslávii v březnu 1999 a její přinucení k podpisu kapitulace v souvislosti s Kosovem;
- genocida Srbů v Kosovu a vyhlášení nezávislosti Kosova v roce 2008.

Srbsko bylo pošlapáno jako nezávislý národní stát a v důsledku toho v něm mezinárodní zlo zřídilo prozápadní vládnoucí struktury. Mladá generace Srbů plně přijala sorosovské vzory světónázoru a lze ji jen stěží považovat za pokračovatele tradičního srbského národního sebeuvědomění.

Za jediný ostrůvek bývalého Srbska lze považovat malou enklávu v Bosně a Hercegovině – Republiku srbskou. Dnes v něm žije něco přes 1 milion osob.

Zdálo by se, že pro Západ je srbský projekt dokončen. Zbývá jen vtáhnout republiku do EU, což se za “přizpůsobivého” Vučiće nezdá být obtížné. Zdá se ale, že logika projektu bude vyžadovat nahrazení Vučiće tvrdším a přímo manipulovatelným politikem s protiruskou orientací.

To je však budoucnost. Nyní ale vyvstává otázka: proč dnes Anglosasové požadovali znovu uspořádat řádění pro již jimi dokončený případ o genocidě ve Srebrenici? Vždyť nikdy nevymýšlejí jednodenní provokace. Co bude následovat po přijetí pokrytecké rezoluce OSN?

Začněme tím, že Anglosasové neoddělují slovanství Srbů od slovanství Rusů a pro ně jsou údery proti Srbům rovnocenné úderům proti Rusům. V jistém smyslu mají pravdu, protože ve světě jsou Srbové také vnímáni jako čistě proruský národ. A pokud nepřátelé dokázali zvítězit nad Srbskem fyzicky, pak pravoslavného a proruského ducha vyhnat nebyli s to. Srbové dosud nepřišli o lásku k Rusku, nesmířili se se lží o Srebrenici a s krádeží Kosovské oblasti. Organizovat kolonii na Balkáně bude

v příštích letech s takovým Srbskem dražší.

Tyto zcela praktické úvahy přivádějí Anglosasy do roviny eschatologie: začínají se zabývat tím, čím se dříve prostřednictvím tajných služeb nezabývali, a sice systémovým bojem se světovým pravoslavím. Konečně pochopili, že hlavním cílem není rozmístování "demokratických" pastí sorošat do pravoslavného světa, ale zbavení tohoto světa Boha. "Genocida" ve Srebrenici je výstřel do pravoslavného Boha, provokace v Buče je další výstřel, uchvatitelský nájezd na Kyjevskopečerskou lavru patří do stejné série, špinavé publikace západních médií o "zvěrstvech orků" jsou salvou propagandistických raketových palebných systémů také na pravoslaví.

Vidíme snahu dokázat celému světu a především Slovanům, že v sobě ztratili Boha a nejsou hodni postavení člověka. To vše je podle starého anglického přísloví "Pokud chcete oběsit psa, dejte mu špatné jméno". A když se věci chopí tajemství bezpráví, je mu jedno, jaký materiál se má použít, zda nový či zastaralý. Jen aby byla akce.

Musíme očekávat, že podle toho, jak se bude vyvíjet katastrofa ukrajinského režimu, bude toto téma stále aktivnější. Bude tak snazší vtáhnout další národy do pokračování války. I když o konci těchto snah mluví předurčeně apoštol Pavel: "Záhada bezpráví je již v akci, jen nebude spácháno, dokud nebude převzato nyní zadržujícím se prostředím". Doufejme, že to zůstane na svém místě.

AUTOR: Dmitrij Sedov

Překlad: hDr. Vladimíra Grulichová/Nová Republika

[ZDROJ](#)